

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Vastustaja: Skatteverket

Eelotsuse küsimused

Kas kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 13 B osa (nõukogu direktiivi, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 135 lõiget 1) tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud käibemaksuvabastus hõlmab teenuseid (emissiooni tagamine), mis kujutavad endast krediidasutuse poolt tasu eest aktsiate emissiooni kavandavale äriühingule sellise tagatise andmist, mille alusel nimetatud krediidasutus kohustub omandama need aktsiad, mida ei ole aktsiate märkimiseks ettenähtud aja jooksul märgitud?

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 77/388 (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Saksamaa Liitvabariigi 22. detsembri 2009. aasta apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 6. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-21/06: Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-544/09 P)

(2010/C 51/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: M. Lumma, J. Möller ja B. Klein)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 6. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-21/06: Saksamaa Liitvabariik vs. Euroopa Komisjon;

— tühistada komisjoni 9. novembri 2005. aasta otsus K(2005)3903 riigiabi kohta, mida Saksamaa Liitvabariik on kasutanud maapealse digitaaltelevisiooni (DVB-T) kasutuselevõtmiseks Berliin-Brandenburgis;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu otsuse peale, millega jäeti põhjendamatu tõttu rahuldamata Saksamaa hagi komisjoni 9. novembri 2005. aasta otsuse peale riigiabimenetluses C-25/2004 seoses maapealse digitaaltelevisiooni (DVB-T) kasutuselevõtmisega Berliin-Brandenburgis. Oma otsuses leidis komisjon, et abimeede ei ühiskondlikult kokkusobiv (Euroopa Liidu toimimise lepingu, edaspidi „ELTL”, artikli 107 lõike 3 punkt c)).

Saksamaa Liitvabariik esitab kokku viis väidet, milles ta leiab, et Üldkohus on jätnud tähelepanuta asjaolu, et komisjon on võimu kuritarvitanud, ning seetõttu on ekslikult jätnud hagi rahuldamata.

Esiteks on Üldkohus ekslikult eitanud meetme atraktiivsuse mõju, võttes üksnes arvesse väga lühikest ajavahemikku analoogselt maapealselt edastuselt üleminekuks DVB-T-le, selle asemel et kontrollida abi saanud ringhäälinguorganisatsioonide kulusid kogu meetme jaoks tervikuna. See meede tervikuna hõlmab paralleelselt üleminekuks DVB-T-le ka kohustust säilitada programme pakumine DVB-T kaudu viie aasta jooksul. Järelikult tuleb samuti arvesse võtta selle kohustusliku edastamise ajavahemikuga seotud kulusid.

Teiseks laiendas Üldkohus ekslikult liigselt komisjoni hindamiskriteeriume ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c) alusel, nõustudes sellega, et komisjon võib abimeetme kohasuse tagasi lükata juba seetõttu, et taotletava eesmärgi saavutamiseks on võimalik võtta alternatiivseid reguleerivaid meetmeid. Võrdlus alternatiivsete meetmetega ei kuulu riigiabi kontrolli puudutavate ELTL sätete tähenduses kontrollimise hulka, mida on komisjonil lubatud läbi viia. Sellega seoses leiab Saksamaa valitsus, et Üldkohus on pannud liikmesriigile kohustuse tõendada, et komisjoni pakutud alternatiivsed meetmed olid algusest peale igasuguse mõjuta. See läheb aga vastuollu õiguskindluse põhimõttega, tõendamiskohustuse jagamise üldpõhimõtetega ning riigiabi kontrollimise eesmärgiga.

Kolmandaks jättis Üldkohus ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c) raames tehtud analüüsi käigus arvesse võtmata liidu nende üldpõhimõtete asjakohasuse, mis esmase õiguse lahutamatu osana puudutavad kõiki liidu organeid. Kui piisaks pelgast viitest võimalikele alternatiivsetele regulatiivsetele meetmetele, tooks see kaasa selle, et tähelepanuta jääb asjaolu, et regulatiivsed meetmed kahjustavad ettevõtjate põhiõigust tegeleda majandustegevusega. See aspekt peaks vähemalt vääririka kaalumist, mida käesolevas asjas ei ole tehtud.

Neljandaks, viidates alternatiivsetele reguleerivatele meetmetele, tõlgendas Üldkohus valesti ELTL artikli 107 lõike 3 punktis c sätestatud mõisteid „siseturg” ning „kaubandustingimuste mõjutamine ebasoovitavalt”, kuna kohus ei arvestanud, et reguleerivad meetmed võivad ka konkurentsi moonutada. Lõppjärel, et iga reguleeriv meede kahjustab vähem neid õigushuve kui abi, loob kriteeriumid, mille ulatust on lubamatult vähendatud.

Viiendaks heidab Saksamaa Üldkohtule ette seda, et kohus võttis üle komisjoni loodud tehnoloogilise neutraalsuse põhimõtte, ilma et kohus oleks seejuures mõõnnud, et sisuliselt lükati sellega tagasi kõnealuse meetmega Saksa ametivõimude taotletud eesmärk. Tehnoloogilise neutraalsuse põhimõte on sobiv kriteerium kokkusobivuse kontrollimiseks üksnes siis, kui abi eesmärk kui selline on ringhäälingu digiteerimine. Abi andmisel DVB-T-le üleminekul Berliin-Brandenburgi piirkonnas oleks tulnud siiski erinevatel põhjustel eelistada just seda edastusmoodust, samas kui edastamine kaabli ja satelliidi abil ei vajanud mingit abi. Abimeetme legitiimse eesmärgi kindlaksmääramisel on liikmesriigil kaalutlusruum.

BCS SpA 23. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 28. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-137/08: BCS SpA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-553/09 P)

(2010/C 51/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BCS SpA (esindajad: advokaadid M. Franzosi, V. Jandoli, F. Santonocito)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Deere & Company

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsused;

— tunnistada kaubamärk '289 kehtetuks;

— mõista kohtukulud välja vastaspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud järgmisi õigusnorme:

- I. Esimese Astme Kohus tõlgendas kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõiget 3 vääralt, leides, et kaubamärgi eristusvõime omandamine ei sõltu selle ainukasutamise minevikus ja olevikus (lisades samas otsuses, et kasutamine ei ole teatavate riikide osas tõendatud, vaid lausa ümber lükatud);
- II. Esimese Astme Kohus kohaldas vääralt ühenduse kohtupraktikas sedastatud kaubamärgi eristusvõime omandamise kriteeriumi, rikkudes kaubamärgimääruse artikli 7 lõiget 3.

Esimese punktiga seoses tõendavad ainukasutamise puudumist ühenduse teistes osades need kinnitused, mida on andnud Taanis ja Iirimaa asuvad kolmandad isikud. See, et nendes riikides ei seostata rohelise ja kollase värvi kombinatsiooni Deere-ga, on vastuolus asjaoluga, et nendes riikides on eristusvõime omandamine tuvastatud.

Teise punktiga seoses vaidlustab BCS õiguskriteeriume, mida Esimese Astme Kohus kohaldas teisese tähenduse tuvastamisel, kuna need kriteeriumid on vastuolus Euroopa ühenduste kohtu väljakujunenud praktikaga. Deere kaubamärgi kasutuse kestus, turuosad ja müügiimahud ei ole asjaolud, mis individuaalselt võiksid tõendada teisese tähenduse omandamist. Eelkõige ei saa need asendada puudu olevaid turu-uuringuid (või vastupidi-seid andmeid kolmandate isikute kinnitustes), kuna tegemist on teist liiki tõenditega.

Esimese Astme Kohus eksis, jättes arvestamata otsese tõendiga selle kohta, et ühenduse kaubamärgil '289 puudub Iirimaa ja Taanis eristusvõime.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT erivaljaanne 17/01, lk 146), asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT L 78, lk 1).